

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 182/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydany w dniu 30 listopada 2022 roku w sprawie o sygn. akt VII K 477/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy (I) apelacji wniesionej przez prokuratora dotyczył obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia , a to art. 7 kpk , i art. 410 kpk w zw. z art. 113 §1 kks poprzez dowolną ocenę przeprowadzonych dowodów nie uwzględniającą zasad prawidłowego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>rozumowania i doświadczenia życiowego jak i poprzez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego ustalonych na podstawie osobowych źródeł dowodowych - w postaci zeznań świadków złożonych w toku kontroli karnoskarbowej oraz dokumentów sporządzonych przez uprawnione organy U. w Ł. i przypisanie jednocześnie szczególnej wagi wyjaśnieniom oskarżonego oraz opinii biegłego z zakresu organizacji, zarządzania i rachunkowości jednostek gospodarczych i przedsiębiorstw rolniczych, co w konsekwencji miało wpływ na treść orzeczenia.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut pierwszy zawarty w apelacji prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie. Aby</p>				

skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należałoby wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 §2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1pkt1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991

r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Sąd rejonowy zgromadził w sprawie cały materiał dowodowy i dokonał jego oceny. Dokładna lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi nieodparcie do wniosku, że sąd meriti w sposób dokładny wskazał jakim dowodom dał wiarę, a jakim odmówił waloru wiarygodności i dlatego, kierując się przy tym zasadami omówionymi powyżej. Skutkować to musi przyjęciem, że taki tok rozumowania sądu rejonowego zasługiwać będzie na pełną ochronę przewidziana przez treść art. 7 kpk. W tym miejscu podnieść należy, że prokurator we wniesionej apelacji pisemnej nie wskazał precyzyjnie, których świadków zeznania zostały ocenione przez sąd I instancji z obrazą przepisu art 7 kpk i dlatego. Ponadto skarżący w istocie

zakwestionował treść opinii pisemnej (uzupełniającej pisemnej) i ustnej wydanej przez biegłego sądowego z zakresu organizacji zarządzania rachunkowości jednostek gospodarczych i przedsiębiorstw rolniczych (...), jednocześnie nie składając na etapie postępowania przed sądem I instancji żadnych zastrzeżeń do wydanej opinii (k-1122, k-1190v) i w apelacji także nie wskazał w jakiej części kwestionuje wydaną opinię i dlaczego. Właśnie opinia pisemna (uzupełniająca pisemna) poparta opinią ustną biegłego sądowego złożoną na rozprawie przed sądem I instancji (w drodze wideokonferencji) wskazuje, że nie da się wykluczyć wersji podanej przez oskarżonego, że w 2008 roku używał zakupione paliwo opałowe w celu wytworzenia pary w kotle parowym (...) znajdującym się w G. L. i służącym do produkcji spirytusu gorzelnianego. W ustaleniach pokontrolnych

przyjętych przez pracowników (...) w Ł. przyjęto, że olej opałowy zakupiony przez wytwórnię oskarżonego w 2008 roku w ogóle nie był zużywany jako paliwo w piecu (...), a wykorzystany został jako paliwo do samochodów i ciągników. Na tej podstawie Dyrektor U. w Ł. wydał decyzję z dnia 4 listopada 2016 roku nr (...)in. na treści, której oparł się prokurator kierując akt oskarżenia do sądu przeciwko oskarżonemu. W tym miejscu podnieść należy, że Decyzja Dyrektora I. Administracji Skarbowej w Ł. z dnia 12 września 2017 roku utrzymująca w mocy decyzję Dyrektora U. w Ł. nr (...) z dnia 4 listopada 2016 roku określającej J. J. (1) zobowiązanie w podatku akcyzowym za poszczególne miesiące 2008 roku w łącznej kwocie 545496 złotych została uchylona przez WSA w Lublinie wyrokiem wydanym w dniu 18 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt I SA/Lu 925/17. Prokurator we wniesionym

akcie oskarżenia do sądu zawniioskował o przesłuchanie tylko jednego świadka M. S. (k-701) uznając, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do przypisania oskarżonemu zarzuconego mu czynu. Sąd rejonowy prowadząc postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie przesłuchał w charakterze świadków A. C., F. S., K. O., W. K., S. A., G. S., K. S., R. R., M. S., M. C., P. R., P. J., A. M., M. K., K. Ś., T. O., P. K., J. L., W. G., M. Ś., M. D., J. K.. Jednocześnie sąd wydając zaskarżony wyrok oparł się także na nieosobowym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie dokonując oceny całego ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego. Sąd okręgowy w tym składzie podziela stanowisko sądu I instancji, że istota przedmiotowej sprawy sprowadza się do ustalenia, czy zakupiony przez firmę oskarżonego w 2008 roku olej opałowy został

wykorzystany
zgodnie z
przeznaczeniem
deklarowanym przez
podatnika w
oświadczeniach
załączonych do
dowodu zakupu
oleju, czy został
wykorzystany
niezgodnie z tym
przeznaczeniem (do
tankowania
pojazdów). Podnieść
należy, że już decyzją
z dnia 2 marca 2014
roku Dyrektor Izby
Celnej w B. na skutek
odwołania od decyzji
Dyrektora U. w Ł.
nr (...) z dnia 27
września 2013 roku
określającej stronie (J. J.) zobowiązanie w
podatku akcyzowym
za poszczególne
miesiące 2008 roku
uchylił zaskarżoną
decyzję i nakazał
ustalić ilość oleju
opałowego i innych
nośników energii
jaka była
wystarczająca w
okresie objętym
rozstrzygnięciem dla
zapotrzebowania
technologicznego
kotła parowego
(...) i w tym
celu jego zdaniem
należało rozważyć
przeprowadzenie
dowodu z opinii
biegłego
(k-507-512). Przez
wiele lat trwającego
postępowania organ
podatkowy nie
widział konieczności

dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego (podobnie prokurator).

Dopiero sąd I instancji taki dowód przeprowadził.

Biegły sądowy w wydanej opinii pisemnej w sposób przekonujący wykazał, że kierowcy „Wytwórni (...) z siedzibą w L. nie mogli samochodami ww. wytwórni w 2008 roku przejechać 606680 km i ta liczba jest zawyżona.

Trafnie ustalił sąd I instancji, iż wyliczenia przejechanych kilometrów przez samochody będące w dyspozycji G. L. pracownicy (...) w Ł. dokonali bez analizy tarcz tachografów tych pojazdów, co stanowiłoby dowód pewny w dokonaniu powyższych obliczeń. Tarcze tachografów uległy zniszczeniu (po okresie ich przechowywania) , stąd nie można na tym etapie postępowania tego dowodu przeprowadzić.

Biegły sądowy dokonał analizy możliwości przejechania ilości kilometrów w 2008

roku przyjętych przez pracowników (...) w Ł. przez kierowców G. L. w 2008 roku. Na przykładzie danych dotyczących S. A., P. K. i G. S. (k-1100 akt w zw. z k- 1118) wskazał, że kierowcy ci musieliby w 2008 roku jeździć przez 252 dni robocze przez 8 godzin dziennie bez żadnych przerw, aby przejechać przyjętą przez (...) w Ł. ilość kilometrów. Dokonana analiza przez biegłego sądowego przejechanych kilometrów w 2008 roku przez samochody wykazane w opinii biegłego będące w dyspozycji Wytwórni (...) zdaniem sądu okręgowego również nie jest precyzyjna. Biegły w załączniku nr 2 do wydanej opinii pisemnej dokonał szczegółowego wyliczenia pracy sześciu kierowców (i samochodów) ww. wytwórni w 2008 roku według danych zawartych w kartach E.. Wyliczył ilość przejechanych przez nich kilometrów i czas ich pracy, a także średnie zużycie paliwa. Z wyliczeń

dokonanych przez biegłego sądowego wynika, że wskazani przez niego w wydanej opinii kierowcy G. L., aby przejechać w 2008 roku ilość kilometrów przyjętych przez (...) w Ł. musieliby jeździć przez 252 dni robocze po 8 godzin dziennie bez przerw. Ponadto nie wzięto pod uwagę w dokonanych wyliczeniach faktu, że samochody nie zawsze wracały z kursu do Ł., gdyż kierowcy czasami nocowali i dopiero następnego dnia wykonywali kolejny kurs, co jest przyjętą praktyką także w innych firmach. Przy ustalaniu ilości przejechanych kilometrów przez samochody wyszczególnione w opinii będące w dyspozycji G. L. w 2008 roku biegły sądowy oparł się na danych zawartych w kartach E. i ustalił, że samochody te przejechały 165369,83 kilometrów do przejechania, których zużyto 59478,17 litra oleju napędowego. Sąd okręgowy dostrzega, iż wyliczona przez biegłego ilość

przejechanych kilometrów w 2008 roku przez samochody G. L. jest zaniżona, ponieważ biegły dokonał analizy czasu pracy sześciu kierowców (R. R., P. K., K. O., P. R., S. A., G. S.) i sześciu samochodów pomijając pracujących w 2008 roku w firmie oskarżonego w charakterze kierowców P. J. (który w 2008 roku jeździł sporadycznie), W. K. i K. S.. Także z wyjaśnień oskarżonego wynika, że oprócz sześciu samochodów będących w jego dyspozycji w 2008 roku jeszcze mógł dzierżawić inne samochody (k-821). Biegły sądowy w wydanej opinii pisemnej dokonał analizy średniego zużycia oleju napędowego na 100 km trasy przejechanej przez samochody G. L. i wyliczenie to nie budzi wątpliwości. Zgodzić należy się z wnioskiem zawartym w opinii pisemnej biegłego sądowego, iż posiadany w 2008 roku przez G. L. olej napędowy w ilości 64909,716

litra wyliczonej w wydanej opinii (k-1108), wystarczał na przejechanie przez samochody G. L. ilości 165369,83 kilometrów wyliczonych na podstawie kart (...) przez biegłego. Natomiast przy wyższej ilości kilometrów przejechanych przez samochody w 2008 roku zużycie paliwa byłoby większe i z wyliczeń biegłego sądowego wynika, że pozostawała jeszcze rezerwa oleju napędowego w ilości 5431,54 litra (64909,716 litra - 59478,17 litra = 5431,54 litra). Pracownicy (...) w Ł. stanęli na stanowisku, że skoro w 2008 roku oskarżony nie dysponował taką ilością oleju napędowego, która wystarczałaby do przejechania przez samochody jego firmy co najmniej 606680 km, to pozostała ilość potrzebnego paliwa stanowił olej opałowy w ilości podanej w zarzucie. Jest to jedno ze stanowisk możliwych do przyjęcia, pod warunkiem wykluczenia innej

możliwości. Przez wiele lat trwającego postępowania w tej sprawie nie zweryfikowano linii obrony oskarżonego, który stanowczo twierdził, że do produkcji spirytusu w G. L. był oprócz węgla i drzewa potrzebny olej opałowy, który służył do wytworzenia pary w kotle (...). Bezsporne jest w sprawie, iż w Wytwórni (...) znajdował się kocioł parowy typu (...), który mógł być opalany surowcem stałym (drewno, węgiel), ale również olejem opałowym. Sam fakt, że tego rodzaju paliwo jak olej opałowy nie zalecano do opalania tego kotła nie oznacza, że tego nie robiono. Przy uznaniu zasadności zarzutu stawianego oskarżonemu w akcie oskarżenia przyjąć należałoby, że w 2008 roku kocioł ten w ogóle nie był opalany olejem opałowym. Tego rodzaju ustalenie byłoby sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Z wyjaśnień oskarżonego, z którymi

korespondują zeznania świadków (palaczy w Wytwórni (...)) K. Ś., T. O., A. M. wynika, że piec pracujący w tej wytwórni był opalany także olejem opalowym. K. Ś. składając zeznania wskazał, że właśnie w 2008 roku używano oleju opałowego do uzyskiwania pary w piecu. Tego rodzaju osobowy materiał dowodowy został skonfrontowany z nieosobowym materiałem dowodowym w postaci analizy dokonanej przez biegłego sądowego w wydanej opinii pisemnej zawierającej ustalenia, czy było możliwe bez opalania olejem opalowym kotła (...) w Wytwórni (...) wyprodukowanie takiej ilości spirytusu w 2008 roku, jak wynika z danych Urzędu Celnego w P.. Odpowiedź na to pytanie zdaniem sądu okręgowego jest kluczowa dla oceny zasadności zarzutu stawianego oskarżonemu. Biegły sądowy w wydanej opinii pisemnej przyjął , iż w 2008 roku oskarżony

wyprodukował
2297356 litrów
destylatu
zawierającego
minimum 90 %
alkoholu. Produkcja
ta była prowadzona
pod nadzorem
Urzędu Celnego w
P., stąd ilość
wyprodukowanego
spirytusu w 2008
roku nie budzi
wątpliwości, gdyż
wynika z danych
tego urzędu.
Zgodnie z danymi
Urzędu Celnego w
P. Wytwórnia
(...) w 2008
roku dysponowała
259692 litrami oleju
opałowego, co
podniósł biegły
sądowy w swojej
opinii, stąd nie
mógł w tym
roku oskarżony
wykorzystać
niezgodnie z
przeznaczeniem
ilości 308539 litrów
zakupionego oleju
opałowego. Biegły
sądowy w wydanej
opinii dokonał
analizy ilości
zakupionego drzewa
i węgla w 2008 roku
pod kątem ilości
wyprodukowanego z
tego paliwa
destylatu i jest
to ilość 1022640
litrów destylatu
zawierającego 90%
czystego spirytusu,
a zatem 44,514
% produkcji W
2008 roku do

G. L. zakupiono 121,32 tony węgla (ekogroszku) i zgodnie z wyliczeniami biegłego sądowego 186,38 ton drzewa (167180 kg zakupionego z firmy (...) + 19200 kg strużyn drewnianych (48m3) zakupione w firmie (...) z U.). Ta ilość była zużyta do wyprodukowania 1022640 litrów spirytusu gorzelnianego. Pozostała ilość spirytusu czyli 1274716 litrów wyprodukowano w 2008 roku zużywając olej opałowy do jego produkcji w ilości 259692 litra. Jest rzeczą oczywistą, że wyliczenia te są orientacyjne, ale nie budzi wątpliwości fakt, że do wyprodukowania 1274716 litrów spirytusu gorzelnianego oprócz drzewa i węgla musiało być użyte jakiś inny nośnik energii , stąd nie da się wykluczyć, że był to olej opałowy, w ilości ustalonej w opinii biegłego sądowego. W tym miejscu wskazać należy, że trafnie podnosi prokurator

w złożonej apelacji ,
że nie wszyscy
świadkowie (bez
wskazywania,
którzy) składali
zeznania spójne
w postępowaniu
przygotowawczym i
przed sądem.
Podnieść należy, że
sąd I instancji
odniósł się do
zeznań świadka
F. S., który
zasadniczo zmienił
treść składanych
zeznań wskazując, że
pierwotnie złożone
zeznania wynikały
ze stresu
towarzyszącego
temu świadkowi
podczas składania
wielogodzinnych
zeznań 27
października 2011
roku. Sąd I
instancji wskazał
na nadzwyczajną
sytuację podczas
składania zeznań
przez tego świadka
związaną z nagłymi
działaniami
prowadzonymi przez
funkcjonariuszy
celnych
(uzbrojonych) na
terenie zakładów
należących do
oskarżonego. W
protokole
przesłuchania
świadka nie ma
odnotowanych
przerw związanych z
innymi
czynnościami tego
świadka
wykonywanymi z

funkcjonariuszami
Urzędu Celnego w
P.. Zeznania te
jako wartościowy
materiał dowodowy
zakwestionował Sąd
Rejonowy w
Piotrkowie
Trybunalskim w
uzasadnieniu do
wydanego wyroku w
dniu 22 listopada
2013 roku w
sprawie o sygn.
akt II K 768/12.
W przedmiotowej
sprawie zapadł
prawomocny wyrok
uniewinniający
oskarżonego J. J.
(1) od dokonania
zarzuconego mu
czynu z art. 69a
§ 1 kks, który
miał być ujawniony
27 października 2011
roku i polegał na
produkcji wyrobów
akcyzowych poza
składem
podatkowym na
terenie Wytwórni
(...). Jest rzeczą
oczywistą , że w
większości
przypadków w razie
sprzeczności w
zeznaniach, właśnie
tym pierwszym
zeznaniom sąd z
reguły daje wiarę
argumentując to,
iż były one
spontaniczne,
świadek lepiej
pamiętał szczegóły,
podpisał protokół
i powinien go
przeczytać itd.
Tymczasem w

przedmiotowej sprawie sąd I instancji wyjaśnił dlaczego nie dał wiary ujawnionym przez odczytanie zeznaniom świadka F. S. składanym w dniu 27 października 2011 roku , z których wynikało, że do tankowania samochodów w G. L. używano oleju opałowego. Świadek wówczas podał, że zaprzestano tego oleju używać do tankowania samochodów od roku (czyli od 2010 r.), bo zbyt wielu kierowców było złapanych podczas jazdy na oleju opałowym. Ważny argument za dokonaną oceną zeznań tego świadka przez sąd I instancji oprócz nieprawidłowo przeprowadzonej czynności przesłuchania go w dniu 27 października 2011 roku, wynika także z faktu, że świadek ten w tym czasie miał żal do oskarżonego, gdyż dostał wypowiedzenie umowy o pracę (krótco przed emeryturą) przed kontrolą pracowników Urzędu Celnego w P. i sąd też

składał niekorzystne zeznania dla swojego pracodawcy (oskarżonego), do czego się przyznał (k-744 v akt VII K 768/12). Zwrócił także na tę okoliczność uwagę Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w uzasadnieniu do wydanego wyroku w dniu 22 listopada 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 768/12. Także z zeznań świadka P. K. (kierowcy w G. L.) ujawnionych przez sąd przez ich odczytanie wynikało, że samochód którym jeździł był tankowany olejem opałowym. Świadek ten przyznał się składając zeznania na rozprawie w dniu 18 maja 2021 roku, że jego ujawnione przez odczytanie zeznania złożone w dniu 28 marca 2012 roku (vide k-525-526 akt VII K 768/12) nie polegały na prawdzie, gdyż złożył takie zeznania za namową żony oskarżonego (ówczesnej pracodawczyni), która w tym czasie była w trakcie sprawy rozwodowej z mężem. Podobne stanowisko zajął

zeczając przed
Sądem Rejonowym
w Piotrkowie
Trybunalskim w
sprawie o sygn.
akt VII K 768/12.
Jednocześnie
świadek przyznał ,
że sam zatankował
swoją samochód
3 razy olejem
opałowym, ale było
to przez pomyłkę
i nie pamięta
czy wówczas był
pracownikiem u
oskarżonego czy u
jego żony (u której
pracował od 2009 r.)
Podobnie świadek
P. J. (kierowca w
firmie oskarżonego)
także przyznał, że
w 2008 roku
raz samowolnie,
gdy brakło mu
paliwa zatankował
samochód
nieznaczną ilością
oleju opałowego
i ujawniono ten
proceder podczas
kontroli drogowej.
Rację ma skarżący,
że zeznania ww.
świadków wskazują,
że był olej
opałowy używany w
firmie oskarżonego
także do tankowania
pojazdów, ale nie
wynika z nich, że
na pewno działo się
to w 2008 roku.
Zebrany w sprawie
materiał dowodowy
wskazuje, że mogło
być tak we
wcześniejszych
latach. Przesłuchani

świadczenie w sprawie nie odnoszą swoich wcześniej złożonych zeznań odnośnie tankowania samochodów olejem opałowym wprost do 2008 roku i ich zeznania są bardzo ogólne. Z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego istotne jest ustalenie czy tankowanie samochodów olejem opałowym odbywało się w jego firmie za jego wiedzą i zgodą w 2008 roku i ile było takich przypadków w tym roku. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie dokonana ocena zeznań świadków (w tym ww.) przez sąd I instancji pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Podnieść należy, że gdyby samochody znajdujące się w firmie oskarżonego i maszyny rolnicze tankowane były olejem opałowym zakupionym w 2008 roku to nie starczyłoby go do ogrzania kotła (...) w gorzeli i wyprodukowania 1274716 litrów spirytusu gorzelnianego, gdyż na taką ilość zużyto inny nośnik

energii niż węgiel i drzewo. Ponadto pominięto dowód w postaci wykazu zawierającego informacje o zakresie korzystania ze środowiska i wysokości należnych opłat w 2008 roku . Oskarżony posiadając instalację , której eksploatacja powoduje emisję gazów lub płynów do powietrza, jako podmiot korzystający ze środowiska w rozumieniu art. 3 pkt 20 lit. a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska był zobowiązany , na podstawie art. 273 ust. 1 ww. ustawy , do ponoszenia opłat za wprowadzenie gazów lub płynów do powietrza Oskarżony złożył w Urzędzie Marszałkowskim w Ł. zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska i wykazał zużycie oleju opałowego za I półrocze 2008 roku w wysokości 123,78 m^(3) i za II półrocze 2008 roku 121,331 m^(3) oleju opałowego. Zgromadzony zatem

w sprawie materiał dowodowy w dalszym ciągu budzi uzasadnione wątpliwości, czy oskarżony dopuścił się dokonania zarzuconego mu czynu w akcie oskarżenia. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie biegły w sposób przekonujący wykazał, że bez zużycia zakupionego oleju opałowego w 2008 roku nie mógłby oskarżony wyprodukować takiej ilości spirytusu gorzelnianego jaka wynikała z danych uzyskanych z Urzędu Celnego w P.. Tak więc ta okoliczność jest decydująca, gdyż nawet jeżeli w 2008 roku użyto oleju opałowego jako paliwa do samochodów, to jest to ilość której nie da się ustalić. Natomiast można wykluczyć ustalenie, że cała ilość zakupionego oleju opałowego była wykorzystana jako paliwo do samochodów i ciągników w firmie oskarżonego i stąd samochody będące w dyspozycji firmy przejechały tyle kilometrów w 2008 roku ile praktycznie

wynikało ze zużycia całego oleju opałowego do ich tankowania. Trafnie wskazał sąd I instancji, że podejmując w dniu 27 lipca 2018 roku (k-537) zawieszono w dniu 4 czerwca 2014 roku śledztwo w sprawie przeciwko J. S. i kierując akt oskarżenia przeciwko oskarżonemu do sądu o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks prokurator nie pogłębił materiału dowodowego zgromadzonego przez Urząd Kontroli Skarbowej w Ł.. Także w czasie trwającego postępowania przed sądem I instancji nie zakwestionował treści wydanej opinii przez biegłego sądowego z zakresu organizacji zarządzania rachunkowości jednostek gospodarczych i przedsiębiorstw rolniczych (...). Biegły sądowy ponadto w wydanej opinii pisemnej uzupełniającej wskazał, że brak jest podstaw do wyliczenia uszczuplonego podatku akcyzowego za okres sierpień

-wrzesień 2008 roku w związku z zużyciem oleju opałowego nabytego w tych miesiącach dla Wytwórni (...). W tym czasie była przerwa przez okres 28 dni (20.08.2008 r do 17.09.2008 r) w eksploatacji pieca i produkcji spirytusu gorzelnianego w L.. Biegły dokonał wyliczeń ile w miesiącach sierpień i wrzesień 2008 roku, gdy kocioł parowy (...) nie był wyłączony z użytkowania potrzebne było węgla i oleju opałowego na wyprodukowanie 75615 litrów destylatu (od 1 do 19.08.2008 r) i 137675 litrów destylatu (od 2009.do 30.09.2008r.). Wyliczenia przeprowadzone przez biegłego sądowego wiążą się z ustaleniami wydanej zasadniczej opinii pisemnej odnośnie proporcji zużycia węgla i oleju opałowego potrzebnych do wyprodukowania 1 litra destylatu. Wyliczenia te nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron procesu. Biegły

odniósł się także do nieprawidłowości danych zawartych w dokumentach rozchodowych (...) węgla i oleju opałowego wystawionych w G. L. w sierpniu i wrześniu 2008 roku podnosząc, że uwidocznione w nich zapisy są sprzeczne z rzeczywistymi rocznymi rozliczeniami produkcji. Ustalenia dokonane przez biegłego w wydanej opinii pisemnej uzupełniającej nie zostały zakwestionowane przez prokuratora i treść tej opinii w ocenie sądu okręgowego wskazuje, że także w miesiącach sierpniu i wrześniu 2008 roku (gdy piec nie był wyłączony z eksploatacji) nie można wykluczyć, że oskarżony zużył do produkcji spirytusu zakupiony olej opałowy. Podnoszona przez oskarżyciela publicznego teza, że oskarżony złożył dopiero obszerne wyjaśnienia znając cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i sugestia, że „dopasował” ich treść do niego -

nie jest trafna, gdyż oskarżony ma prawo odmówić składania w ogóle wyjaśnień lub może je złożyć na każdym etapie postępowania ustosunkowując się właśnie do dowodów zgromadzonych w sprawie (przed zamknięciem przewodu sądowego) i nie można z tego faktu wywodzić, że te wyjaśnienia z tego powodu nie są wiarygodne. To właśnie na oskarżycielu ciąży obowiązek (a nie na sędzi) udowodnienia oskarżonemu, że jest sprawcą dokonania zarzuconego mu w akcie oskarżenia czynu i poparcia tego faktu odpowiednim materiałem dowodowym. W przedmiotowej sprawie to sąd I instancji pogłębił zebrany w sprawie materiał dowodowy nie tylko poprzez przesłuchanie zawnioskowanych przez obrońcę oskarżonego świadków, ale przede wszystkim poprzez dopuszczenie dowodu z opinii pisemnej biegłego sądowego. Decyzja Dyrektora I.

<p>Administracji Skarbowej w L. z dnia 12 września 2017 roku utrzymująca w mocy decyzję Dyrektora U. w Ł. nr (...) z dnia 4 listopada 2016 roku określającej J. J. (1) zobowiązanie w podatku akcyzowym za poszczególne miesiące 2008 roku w łącznej kwocie 545496 złotych została uchylona przez WSA w Lublinie wyrokiem wydanym w dniu 18 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt I SA/Lu 925/17. Sąd I instancji w sposób przekonujący wskazał, że w przedmiotowej sprawie zachodzą wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego, które zgodnie z regułą zawartą w art. 5§2 kpk należy tłumaczyć na korzyść oskarżonego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skoro zarzut pierwszy podniesiony w apelacji przez prokuratora nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut drugi (II) zawarty w apelacji wniesionej przez prokuratora dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mającego wpływ na jego treść, polegającego na uznaniu, że dowody ujawnione na rozprawie głównej, a w szczególności dowody z zeznań świadków złożonych w toku kontroli karnoskarbowej oraz dokumenty sporządzone przez uprawnione organy U. i ustalone na ich podstawie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>okoliczności w postaci niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania zakupionego w ramach działalności gospodarczej oleju opałowego jako paliwa silnikowego, nie są wystarczające do uznania za udowodniony fakt popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, podczas gdy dowody te i okoliczności oceniane we wzajemnym ze sobą w powiązaniu prowadzą do jednoznacznego wniosku, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut drugi (II) zawarty w apelacji prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Zebrany w sprawie nieosobowy materiał dowodowy został poddany analizie przez biegłego sądowego z zakresu organizacji zarządzania rachunkowości</p>				

<p>jednostek gospodarczych i przedsiębiorstw rolniczych (...). Biegły szczegółowo wskazał na wątpliwości związane z oceną dokumentów zgromadzonych w sprawie i możliwością przyjęcia danych w nich zawartych jako nie w pełni rzetelne. Jednocześnie zdaniem sądu okręgowego w tym składzie biegły sądowy zaprezentował w wydanej opinii zasadniczej w sposób przekonujący, że nie da się wykluczyć, iż 2008 roku oskarżony zużył w piecu (...) zakupiony olej opałowy do uzyskania pary niezbędnej do produkcji spirytusu gorzelnianego. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

rozpoznania sądowi I instancji.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro zarzut drugi podniesiony w apelacji przez prokuratora nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.			
<p>4.</p> <p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
4.1.	Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie w przedmiotowej sprawie nie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 9 kpk polegająca na przedawnieniu karalności czynu zarzuconego oskarżonemu.		

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego w przypadku przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej zgodnie z art. 44§2 kks przedawnienie karalności następuje także wówczas, gdy doszło do przedawnienia tej należności. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że wprowadza on preferencyjny termin przedawnienia, który prowadzi do skrócenia podstawowych terminów wskazanych w art. 44§1 i 5 kks. Zgodnie z tym przepisem przedawnienie następuje wówczas, gdy przed upływem określonych ogólnie terminów przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego dojdzie do przedawnienia samej należności publicznoprawnej.</p>	

Zawieszenie przedawnienia należności publicznoprawnej nie prowadzi do przedłużenia okresu przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego, nawet wtedy, gdy polega ono na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Karna z dnia 6 maja 2021 r., III KK 349/20, opubl. OSNKW 2021/9/35; OSP 2022/3/24). W dniu 16 stycznia 2014 roku inspektor kontroli skarbowej w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Ł. wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutu J. J. (1) o popełnienie przestępstwa skarbowego opisanego w zarzucie wypełniającego dyspozycję art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, którego treść ogłoszono oskarżonemu w dniu 16 kwietnia 2014 roku (k- 517). Z uwagi na zagrożenie między innymi karą do 5 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 54 §

1 kks zarzucony oskarżonemu nie nastąpiło przedawnienie jego karalności (art. 27 § 1 kks w zw. z art. 44 § 1 pkt 2 i § 5 kks). Pozostaje do rozważenia kwestia czy nastąpiło przedawnienie karalności zarzuconego oskarżonemu czynu w związku z przedawnieniem zobowiązania podatkowego. W dniu 5 listopada 2013 roku zostało wszczęte śledztwo w sprawie o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1kks polegające na uchylaniu się od opodatkowania przez J. J. (1) właściciela przedsiębiorstwa Wytwórnia (...), podatnika podatku akcyzowego, poprzez nie ujawnienie za miesiące od stycznia do grudnia 2008 roku Urzędowi Celnemu w P. podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym w związku z wykorzystaniem 310206 l zakupionego oleju opałowego

niezgodnie z
przeznaczeniem
oraz nie uiszczenia
za wskazany okres
opłaty paliwowej od
wv. ilości oleju
opałowego , na
skutek
wykorzystania jako
paliwo silnikowe, w
wyniku czego za
miesiące od stycznia
do grudnia 2008
roku, uszczuplono
podatki w łącznej
kwocie 649387,16 zł,
tj. dużej wartości,
w tym podatek
akcyzowy w kwocie
620412 zł, a opłatę
paliwową w kwocie
28975,16 zł . Co do
zasady zobowiązanie
podatkowe w
podatku akcyzowym
za miesiące od
stycznia do listopada
2008 roku ulegało
przedawnieniu z
dniem 31 grudnia
2013 roku , zaś
za grudzień 2008
roku z dniem 31
grudnia 2014 roku.
W dniu 18 listopada
2013 roku Naczelnik
Urzędu Celnego w
L. zawiadomił J. J.
(1) (doręczonym
26.11.2013 r.) o
zawieszeniu biegu
terminu
przedawnienia
zobowiązania w
podatku akcyzowym
i opłacie paliwowej
za miesiące od
stycznia do grudnia
2008 roku w
związku ze

wszczęciem ww.
postępowania w
sprawie karnej
skarbowej. Zgodnie
z art. art. 70§1
6 pkt 1 ustawy
z dnia 29 sierpnia
1997 roku Ordynacja
podatkowa (Dz. U
z 2012 r., poz. 749
ze zm) nastąpiło
zawieszenie biegu
przedawnienia
zobowiązania
podatkowego za rok
2008 należnego od
oskarżonego.

Przed Trybunałem
Konstytucyjnym
toczy się
postępowanie w
sprawie K 31/34
zainicjowane
wnioskiem
Rzecznika Praw
Obywatelskich o
zbadanie zgodności

1) art. 114a ustawy
z dnia 10 września
1999 roku -Kodeks
karny skarbowy (Dz.
U z 2013 r. , poz. 186
ze zm.) z art. 2 i art.
45 ust 1 Konstytucji
RP;

2) art. 70§1 6
pkt 1 ustawy z
dnia 29 sierpnia
1997 roku Ordynacja
podatkowa (Dz. U
z 2012 r., poz. 749
ze zm.) w zakresie
jakim przewiduje,
że bieg terminu
przedawnienia
zobowiązania
podatkowego nie

rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu z dniem wszczęcia postępowania w sprawie, a nie przeciwko osobie z art. 2 Konstytucji RP. W realiach przedmiotowej sprawy, gdy zapadł prawomocny wyrok uniewinniający oskarżonego od dokonania zarzuconego mu czynu rozstrzygnięcie tego problemu nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, gdyż wyrok uniewinniający jest rozstrzygnięciem korzystniejszym dla oskarżonego, niż umorzenie postępowania w sprawie z uwagi na przedawnienie karalności zarzuconego czynu.

5.
ROZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO

1.7. **Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji**

5.1.1.

Przedmiot utrzymania w mocy

<p>Sąd okręgowy utrzymał w mocy wyrok sądu meriti, który został zaskarżony na niekorzyść przez prokuratora.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Skoro zarzuty podnoszone w apelacji przez prokuratorskie nie zasługiwały na uwzględnienie, a także brak było podstaw do zmiany lub uchylecia zaskarżonego wyroku sądu I instancji z urzędu, należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania i wskazania co do			

dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 2 wyroku sądu okręgowego	Sąd okręgowy kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego od dokonania zarzuczonego mu czynu.	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana